

บันทึกพิเศษ
นิมิต เรื่องวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร
อ. เมือง จ. น่าน

นิมิต ไผศาล แสนไชย
 เรียบเรียง วิรัตน์ พร้อมเพียงบุญ

นิมิตนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2533 สองปีล่วงมาแล้ว ซึ่งวันนั้น ถือเป็นวันหยุดราชการ และเป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5) หรือประชาชนชาวไทยทั่วไปให้นามว่า สมเด็จพระปิยมหาราช

ในช่วงกลางวัน วันนี้ผมเห็นคณะครูนักเรียนและข้าราชการทั่วไปนำพวงหรีด ซึ่งส่วนมากตกแต่งเป็นรูปสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวไปสักการะตามสถานที่ราชการทั่วไป เช่น ที่ว่าการอำเภอป่าเชิงศาลากลางจังหวัดลำพูน เป็นต้น

ส่วนตัวของผมวันนี้ก็ได้ทำธุระหน้าที่ประจำวันเหมือนปกติ คือได้ตอบ จดหมายถึงผู้ถูกนิมิตประจำวัน แล้วตอบจดหมายทั่วไปที่เขาสงสัยในเรื่องนิมิตต่างๆ จากผู้ที่สนใจ จากเหตุทั้ง 2 ประการ ผมได้ตอบจดหมายรวม 500 ฉบับ ในเดือน ตุลาคมนี้และนอกเหนือจากการได้ตอบจดหมายแล้ว ยังต้องรับแขกที่มาเยี่ยมบ้าน ทุกวัน ผู้ที่มาเยี่ยมบ้านที่มีอยู่ 2 กลุ่มเช่นกัน คือ 1 กลุ่มที่สนใจอยากจะถาม อยากจะศึกษารายละเอียด ว่าเรื่องนิมิตมีความละเอียดละเอียดอย่างไร กลุ่มที่ 2 ก็อยากจะถามเพื่อทดสอบว่าเรื่องนิมิตนี้เท็จจริงเป็นอย่างไร

ตามความคิดของผมแล้ว กลุ่มคนที่อยากจะทราบเรื่องราวนิมิตต่าง ๆ ว่าเท็จจริงอย่างไรนั้นหรือกลุ่มที่มีอคติต่อตัวผม ทำให้ผมต้องเสียเวลาในการได้ตอบ จดหมายหรือเขียนเชิงบันทึกเรื่องนิมิตต่างๆ โดยสรุปแล้วกลุ่มนี้ไม่ทำให้เกิด ประโยชน์กับตัวผมและตัวเขาเองเพราะต้องการที่จะมาจ้องจับผิด จับการโกหก ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ผู้ถามและผู้ถูกถาม

กว่าธุระจะเสร็จเรียบร้อยก็เป็นเวลาเย็น ผมจึงขอตัวจากแขกที่มาเยี่ยมบ้าน และได้ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านจนถึงเวลาค่ำ ก็ได้มีโอกาสได้คุยกับพ่อแม่และได้ทาน อาหารร่วมกัน

ในวันนี้ผมรู้สึกง่วงเร็วกว่าปกติ ผมได้ดูนาฬิกาก่อนที่จะเข้านอน เวลา 21.30 น. ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนแล้วว่า ถึงเวลาที่ท่านครูบาคันธา คันธาล และ ท่านพญาพิงคราช มารับตัวผมไปสู่โลกอีกโลกหนึ่ง หรือนิมิตอีกมิติหนึ่ง ซึ่งอยู่ นอกเหนือกาลเวลา นอกเหนือกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ ยากต่อการรับรู้ ยากต่อการ เข้าใจของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ผมรับหน้าที่นี้มีความสุขสบายใจและหนักใจในเวลา เดียวกัน

ที่ว่าสบายใจก็เพราะได้เห็นในสิ่งที่คนทั้งหลายไม่เห็น ได้สัมผัสในสิ่งที่ คนทั้งหลายไม่ได้สัมผัส ไปในสิ่งที่คนทั้งหลายได้ไปยาก รู้และรับสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับอดีต อนาคต ได้อย่างวิเศษ และมหัศจรรย์

ส่วนที่ว่า“หนักใจ”นั้นก็เพราะว่า เมื่อได้ถ่ายทอดในสิ่งที่ได้เห็นได้รู้มาบอก แก่เพื่อนมนุษย์บางคนบางท่านไม่อาจรับในเรื่องนี้ได้ นอกจากจะไม่มีศรัทธาความ เชื่อในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดในเรื่องกฎแห่งกรรม

แล้วยังพาลหาเรื่องน่านปการ เสียตสีกระณะกระแหน ดูถูกเหยียดยาม หาวานำเอาเรื่องไร้แก่นสารสาระมา กล่าวอ้างเพื่อประโยชน์ตน

เมื่อถึงคราวถูกเคราะห์กรรมกระหน่ำซ้ำเติม ตกเครื่องบินบ้าง ถูกรถชน ตายบ้าง ไฟไหม้บ้าน หมด เนื้อหมดตัวบ้าง บางคนหรือลูกหลานก็กระวีกระวาด ไปหาผมที่บ้านเพื่อขอความช่วยเหลือ ขอความเห็นอกเห็นใจอย่างนี้ก็มีมาก ซึ่งผมเองก็ไม่รู้จะช่วยเหลืออย่างไรได้ เพราะกรรมในอดีตตามมาทันและได้มา กระทบในปัจจุบัน พุดไปแล้ว บอกไปแล้ว และมันก็สายไปเสียแล้ว แก้วไข่มุกทัน เสียแล้ว บางคนตายไปแล้ว ได้ไปพบกับผมใน “ภพแห่งวิญญูญาณ” ก็คร่ำครวญ ปรีเวทนาการแทบใจจะขาด ผมผิดไปแล้ว ผมประมาทไปแล้ว อธิษณ์ผิดไปแล้ว อธิษณ์ไม่เชื่อไพศาล ถึงต้องเป็นอย่างนี้ และได้ทิ้งทรัพย์สมบัติหลายสิบล้าน หลายร้อยล้าน ไว้ให้ลูกหลาน ไม่ทันได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ ว่าจะสร้างโบสถ์ สร้างวิหารบ่อน้ำ สะพาน ทำบุญตักบาตร ตั้งมูลนิธิช่วยสงเคราะห์เพื่อนมนุษย์ ก็ทำไม่ทัน

ผมได้หลบลัสนิพในคืนนั้น ครุบาเจ้าฯ และพญาพิงคราช ได้พาผมไปใน ลักษณะปลิวหรือเหาะขึ้นไป ซึ่งเป็นการไปปกติธรรมดาของการนิมิตแต่ละคืน ซึ่งท่านทั้งสองได้พาผมไปเช่นนี้ เป็นเวลา 12 ปี มาแล้ว (นับถึงปี พ.ศ. 2536) โดยก่อนที่ท่านทั้งสองจะพาผมไป ผมยังเห็นตัวเองเป็น 2 ร่าง คือร่างที่นอนอยู่ บนเตียงนอน และอยู่ในลักษณะนอนหงายเหยียดตรง มือขวาและซ้ายวางอยู่หน้าอก สวมชุดนอน และร่างที่ 2 ที่กำลังยืนตระหง่านอยู่กับครุบาเจ้าฯ และพญาพิงคราช ร่างนี้แปลกกว่าร่างที่นอนบนเตียงนั้น คือมีลักษณะโปร่งใส รูปร่างจะผอมกว่าร่าง ที่นอนอยู่ ส่วนการแต่งกายอยู่ในชุดกางเกงขายาวรัดรูปทรงสีฟ้าอ่อน ปลายกางเกงปักด้วยลายดินสีทอง เสื้อสีเหลืองอ่อนยาวถึงเอวเสื้อนี้เป็นเสื้อแขนสั้น ถึงข้อศอกที่ปลายแขนเสื้อปักด้วยลายดินสีเทา สวมรองเท้าปลายงอน

ท่านอาวุโสทั้งสองได้พยักหน้าให้ผมเป็นการเตรียมพร้อมที่จะเดินทางไป สู่โลกอีกโลกหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้าที่ท่านทั้งสองจะนำไป ผมกราบเรียนถามท่าน ทั้งสองว่า “เอ.ชุดนี้มาจากไหนแปลกหูแปลกตากว่าชุดอื่นๆ ครบ” ท่านอาวุโส ทั้งสองยิ้ม พญาพิงคราช ได้พูดขึ้นว่า “ของสิ่งนี้เป็นของทิพย์ที่เกิดจากอำนาจ บุญกุศลที่ตัวเอง (ไพศาล) ได้สร้างสมไว้ในอดีตชาติมา คือได้เอาชุดที่สวมใส่นี้ แหละถวายให้กับพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ แล้วบูชาคืน”

จากนั้น ท่านอาวุโสทั้งสองได้พาผมเหาะหรือปลิวขึ้นไปข้างบนอย่างรวดเร็ว โดยอยู่ในสภาพที่ไร้น้ำหนักละไร้จุดหมายปลายทาง การไปครั้งนี้ไปไกลเท่าไร ยิ่งจะพบกับความเจียบเท่านั้น ยิ่งพบกับความเจียบเท่าไร ก็จะได้พบกับความสงบสุข เท่านั้น และแล้วก็ได้พาผมไปลงยังสถานที่แห่งหนึ่ง สถานที่แห่งนี้เป็นลานกว้าง มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่หรือขนาดเท่าสนามฟุตบอล โดยท่าน ทั้งสองได้พามาลงตรงกลางสนามนั้น

บริเวณสนามหรือที่ลานสนามเมื่อเหยียบลงมีความรู้สึกนุ่ม ๆ เหมือนเดิน บนพรมปูพื้นและเดินไป ๆ จนพ้นเขตสนามนั้น ถึงได้รู้สึกว่ามีหัวถนนขึ้นรับตาม ขอบสนาม

หัวถนนนี้มีหลายสายนับได้จำนวน 10 กว่าสาย ท่านทั้งสองได้พาผมลง ไปเส้นทางขวามือสายที่ 2 ของหัวถนน และหัวถนนเส้นนี้มีต้นไม้อยู่ 2 ต้น คือ ข้างซ้ายและขวา มีขนาดลำต้นใหญ่ ดูลำต้นคล้ายต้นมะขามออกกิ่งก้านสาขา ปกคลุม บริเวณนั้น ผมสังเกตดูต้นไม้ต้นนี้ คุ้งกิ่งก้านสาขาลำต้นมะม่วง ใบคล้าย

ใบตำลึง (ผักแคบ) ออกดอกคล้ายดอกสลิด ซึ่งดอกนี้ส่งกลิ่นหอม ตลบอบอวล ทั่วบริเวณนั้น บรรยากาศทั่วไปชุ่มเย็นเหมือนฝนตกใหม่ ๆ

เมื่อเดินไปประมาณ 10 เมตร ผมเห็นผู้คนอยู่ 2 ข้างทาง อยู่ในลักษณะ ยืนและแต่งตัวเหมือนกันหมด คือเสื้อแขนยาวทรงกระบอกสีม่วง กางเกงขายาว ทรงกระบอกเช่นกัน มีสีเทาคนกลุ่มนี้เป็นผู้ชายวัยกลางคนทั้งหมด คือมีประมาณ 100 กว่าคน ตามที่ผมสังเกตดูแล้ว ชายกลุ่มนี้รู้ตัวว่าคณะของผมจะเดินผ่านมาทางนี้ จึงมีการเตรียมพร้อมรอคอยกันไว้ล่วงหน้า

ผมก็มีความสงสัยจึงได้กราบเรียนถามไปที่ พญาพิงคราชว่า “ชายกลุ่มนี้คือใคร ทำไมถึงต้องมายืนกันอยู่ที่นี่” พญาพิงคราช ตอบว่า “ชายเหล่านี้เขาได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้วนับเป็นเวลา 100 ปีของโลกมนุษย์ เมื่อสิ้นบุญแล้วก็ได้มีบุญกุศลส่งให้ได้มาอยู่ที่ แดนสังกัถ์โลกนี้ เพราะเมื่อสมัยมีชีวิตอยู่ในโลก เขาได้สร้างสมบุญกุศลต่าง ๆ เช่น ให้ทาน รักษาศีลในพระศาสนาของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า (พระโคตมะ) และพวกเขาเหล่านั้นก็ได้รับอนุญาตไว้ว่างใจให้ดูแลรักษาวัดวาอารามต่าง ๆ ที่จะเป็นเครื่องหมายในการสืบอายุพระพุทธศาสนาให้อยู่ครบถ้วน 5000 รัชกาล คือรักษาไม่ให้วัดวาอารามเหล่านี้ ล่มจมสูญหายไปจากโลกให้นานที่สุดเท่าที่จะ ทำได้”

“ใครเป็นผู้อนุญาตให้พวกเขาเหล่านั้นทำหน้าที่เฝ้าวัดวาอารามครับ” ผม (ไพศาล) ถามขึ้น

“โลกทั้ง 3” พญาพิงคราชตอบ และพูดต่อไปว่า “พวกเขาเหล่านั้นทั้งหมด 100 กว่าคน จะอยู่ดูแลวัดวาอารามของโลกมนุษย์ต่อไปอย่างน้อย 250 ปี อย่างมากคนละ 350 ปี ต่อจากนั้นเขาจะต้องไปเกิดในโลกมนุษย์อีกเพื่อไปสร้าง สมบุญบารมี เช่น ให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนาต่อไป เพราะพวกเขาเหล่านั้นยังไม่หมดเชื้อเกิดและต้องเป็นไปตามวัฏสงสารที่พระพุทธเจ้าได้วางไว้”

“เออ..นี่นะไพศาล” พญาพิงคราชได้พูดพร้อมกับหันหน้ามาทางผมอีก ครั้งหนึ่ง “คนพวกนี้เขามีหน้าที่รับผิดชอบดูแลรักษาวัดวาอารามของจังหวัดน่าน ทั้งหมด” “คนนั้น” พญาพิงคราชพูดพร้อมชี้มือไปทางชายวัยกลางคนคนหนึ่ง ที่ยืนรออยู่ “เขาเป็นผู้รักษาวัดผาตูป ถัดจากนั้นไปก็คือผู้รักษาวัดบุญยืนเวียงสา ถัดจากนั้นก็เป็นผู้รักษาวัดเพื่อยลู่ทุ่งช้างนะ...”

ท่านทั้งสองได้พาผมเดินเรื่อยไปตามข้างนั้น ซึ่งมีความกว้างประมาณ 5 วา โดยมีครูบาคันธาเดินนำหน้า พญาพิงคราชเดินตรงกลาง ส่วนตัวผม (ไพศาล) เดินท้ายสุดในการเดินผ่านบริเวณนั้น นอกจากจะผ่านผู้คนทั้งหลายที่ยืนอยู่ 2 ข้างทางแล้วก็ได้ผ่านบ้านผ่านเมือง บ้านเมืองนี้มีลักษณะคล้ายกับวิหารจตุรมุขที่ครอบรอยพระพุทธบาท วัดพระพุทธบาทตากผ้า อ. ป่าซาง จ. ลำพูน บ้านนั้นอยู่ห่างกันประมาณ 10 วา เมื่อเดินผ่านมาถึงหรือผ่านผู้คนตรงไหน ผมสังเกตเห็นว่าหมู่คนเหล่านั้นจะมุงตรงหรือใจจดจ่อ ยกมือขึ้นไหว้ไปที่ท่านครูบาคันธา และพญาพิงคราช

ท่านทั้งสองได้พาผมเดินผ่านบ้านเมืองนี้มาหลายหลังต่อหลายหลัง จนได้มาหยุดอยู่ที่หน้าบ้านซึ่งมีลักษณะคล้ายมณฑปจตุรมุขที่ครอบรอยพระพุทธบาท ตากผาดังที่กล่าวไว้เบื้องต้น ซึ่ง ณ ที่นั้นได้มีคนนั่งรออยู่ก่อนแล้ว คนที่นั่งรออยู่ ตรงกลางบ้านหรือมณฑปหลังนั้น เมื่อเห็นคณะของผมมาถึงก็นิมนต์และเชิญ พญาพิงคราชและผมขึ้นไปมณฑปหลังนั้น ครูบาคันธาเมื่อได้ยินคำนิมนต์และ เชื้อเชิญจากเจ้าของบ้านหลังนั้น ท่านจึงบอกให้พญาพิงคราชและผมเดินขึ้นไป บนบ้านหรือมณฑปหลังนั้นด้วย

เมื่อขึ้นไปถึงผมได้สังเกตเห็นว่ามีโต๊ะและเก้าอี้รอรับคณะของผมที่จะไป ถึงพร้อมเรียบร้อยแล้ว คือมีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า และรู้ล่วงหน้าว่าคณะของผม จะไปถึง และเก้าอี้นั้นมีอยู่ 4 ตัว 2 ตัวนั้นอยู่ติดกัน อีกตัวหนึ่งอยู่ตรงกลาง เหลืออีกตัวหนึ่งอยู่ตรงข้ามกับเก้าอี้ตัวกลางนั้น ครูบาคันธาและพญาพิงคราช ท่านเลือกนั่งเก้าอี้ 2 ตัว ที่อยู่ติดกันนั้น ส่วนตัวผม (ไพศาล) พญาพิงคราชบอกว่า ให้นั่งเก้าอี้ตัวกลาง สำหรับชายคนนั้นนั่งเก้าอี้ตรงข้ามกับผม

นั่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ชายวัยกลางคนผู้ที่มีผิวค่อนข้างคล้ำ รูปร่างสูงโปร่ง มีอายุประมาณ 60 ปี ไร่ผมแสดงกลาง มีหนวดที่ริมฝีปาก ได้เอ่ยปากพูดขึ้นมาเป็น การแสดงคารวะต่อ ครูบาฯ และพญาพิงคราช ครูบาคันธาจึงได้เอ่ยกับชายคน นั้นว่า “มีอะไรที่จะส่งไปยังโลกมนุษย์ก็ส่งไปได้แล้ว ถึงเวลาที่จะได้ส่งไป”

“เออ. ใช่แล้ว มีอะไรก็ส่งไปได้ละ” พญาพิงคราชเสริมขึ้น

“ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน มีหน้าที่อย่างใด ก็ขอให้บอกไปด้วย” ครูบาคันธาพูดขึ้นอีก “และข้าฯ ก็ได้พาคนของข้าฯ (ไพศาล) มาพบแล้ว” พร้อมทั้งชี้มือมาทางผม (ไพศาล) “เขายังไม่รู้จักตัวเจ้าเลย”

“เออ... จริงสิ ผมลืมไป” ชายวัยกลางคนพูดแล้วหัวเราะขึ้นมาเล็กน้อย

ชายคนนั้นจึงได้หันหน้ามาพูดกับตัวผม (นายไพศาล) ว่า “รู้จักตัวของลุงไหม”

“ไม่รู้จักครับ” ผมตอบไป

“เฮ้อ... การเวียนว่ายตายเกิดเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนชาตินี้สำคัญ ทำให้เรา ลืมอดีตชาติไป คือในอดีตชาติ ตัวลุงและไพศาลก็เคยพบกันชาติหนึ่งเมื่อสมัย โยนกนคร เชียงแสน แล้วหมู่พวกเราถูกระเบกรรมพัดเหวี่ยง ให้ไปเกิดตาม บุญกรรม ของใครของมัน และตัวลุงนี้รู้จักไพศาลดี แต่ไพศาลไม่รู้จักลุงหรอก อย่างไรก็ตามก็ลองจะบอกให้ทราบ” จากนั้นชายคนนั้นก็ได้เริ่มสนทนากับคณะของผม

“ลุงนี้มีชื่อเดิมในสมัยที่ลุงยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ว่า “หนานเสาร์อิงจาน” คำว่า “อิงจาน” นั้นเป็นสร้อยของชื่อ คือ เป็นสร้อยที่ชาวบ้านเมืองขนานนาม ตัวลุงไว้ เพราะลุงเป็นคนสู้คน สู้ไม่ถอย สู้ตาย สู้ตายขนาดอิงผาอิงจาน และเคย มีคนอื่นรุมฟันลุงคนเดียว คนอื่นมี 4 คน บนเรือน ลุงก็ได้ต่อสู้กับ 4 คน บนจานบนเรือนนั้น จนเขาเหล่านั้นสู้ลุงไม่ได้” ลุงเสาร์พูดแล้วก็ยิ้มขึ้นนิดหนึ่ง แล้วพูดว่า

“ตัวของลุงนี้ ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์เมื่อเดือน 4 เหนือออก 8 ค่ำ ปี พ.ศ. 1960 โดยโรคลงด่างแดง” ถึงตอนนั้นผมได้ขัดจังหวะการพูดของลุงเสาร์เพื่อที่จะ ถามลุงหนานเสาร์ว่า “โรคลงด่างแดงนั้นคืออะไร จะเป็นโรคติดผื่นติดยากระมัง” ลุงเสาร์ได้ยินคำถามผมก็หัวเราะขบขันแล้วตอบคำถามผมว่า “โรคลงด่างแดงที่ทำให้ลุงต้องเสียชีวิตไปนั้นก็คือ “โรคท้องร่วง” นั้นแหละ และสมัยนั้นโรคท้องร่วง นี้ระบาดอย่างหนักผู้คนล้มตายกันมาก”

“ถ้าเป็นสมัยนี้โรคท้องร่วงน่าจะเป็นโรคอหิวาต์” “ใช่แล้ว” ลุงเสาร์ตอบ และพูดต่อไปว่า

“เมื่อตัวลุงได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว ลุงได้ไปเสวยวิบากตกอยู่ในห้วง อบายอยู่ระยะหนึ่ง เมื่อพ้นจากห้วงอบายนั่นแล้ว บุญกุศลก็ได้ส่งให้ได้มาเสวยสุข อยู่ที่นี่ สถานที่นี้ก็คือแดนสังกั โลกั หรือแดนทิพย์แดนธรรมนั้นแหละ ซึ่งขั้นนี้ ก็เป็นขั้นหนึ่งที่มีจำนวนหลายๆ ขั้น”

“สังกั โลกั คืออะไร” ผมถาม

“เออ... อันนี้ลุงไม่ขอตอบ ให้ไปถามผู้รู้ในโลกมนุษย์ก็แล้วกัน” ลุงเสาร์ตอบ

“เออ...นี่นะไพศาล เมื่อตัวลุงได้มาอยู่ที่นี่แล้ว ลุงได้มีชื่อใหม่โดยเขาตั้ง ชื่อให้ว่า “**ท้าวมหินทราทอระเทพ**” และตัวลุงก็ได้รับคำสั่งจาก “โลกทั้ง 3” ให้เป็นผู้ดูแลรักษาวัดพระธาตุช้างค้ำไว้”

“วัดช้างค้ำ อ.ป่าซาง อยู่เชิงดอยพระบาทตากผ้า หรือครับ” ผมถาม

ลุงเสาร์หรือท้าวมหินทราทอระเทพ ได้พูดขึ้นว่า “ไม่ใช่หรอก เป็นวัด พระธาตุช้างค้ำ อ.เมือง จ. น่าน ปัจจุบัน ไพศาลเคยได้ยื่นชื่อวัดนี้ใหม่”

“ผมเคยได้ยินเหมือนกันสมัยเรียนหนังสืออยู่โรงเรียนเมธีวุฒิกร ลำพูน เคยได้ยินครูสอน” ผมพูด

“นั่นแหละ วัดนั่นแหละ วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่เหมือนกันนะ ไพศาล” ลุงเสาร์กล่าวขึ้น

“และวันนียามนี้เป็นวันและยามที่ดีที่ท่านครูบาคันธาและพญาพิงคราช ได้มีเมตตานำนายไพศาลมาหา เพื่อที่ข้าฯ จะได้เล่าเรื่องราวแต่ก่อน เรื่องราวในอดีต เกี่ยวกับการสร้างวัดสร้างวา คือวัดแห่งนี้ให้ฟัง”

“เออ.. ไม่เป็นไร มีอะไรก็บอกกล่าวกันไปได้ เพื่อให้คนยังมีชีวิตอยู่ใน โลกมนุษย์รับรู้รับทราบ” พญาพิงคราชพูดขึ้น พร้อมกับหันหน้ามาทางผมแล้ว บอกว่าให้ตั้งใจฟังให้ดี

จากนั้น ลุงเสาร์ หรือ ท้าวมหินทราทอระเทพ ก็ได้พูดกับตัวผมว่า “ เรื่องที่ลุงจะเล่าให้ฟังนี้เป็นเรื่องดั้งเดิมแต่ก่อนหนหลังเกี่ยวกับการสร้างวัดพระธาตุช้างค้ำ อ. เมือง จ. น่าน ส่วนที่ลุงจะเล่านี้โดยส่วนมากคนทางโลกมนุษย์ยังไม่รู้ ส่วนที่โลก มนุษย์รู้แล้วลุงก็จะไม่เล่าให้ฟังน้อ”

“วัดพระธาตุช้างค้ำสร้างขึ้นโดย“**เจ้าพญาภูเข่ง**” ผู้ครองเมืองน่านใน สมัยนั้น คือตั้งแต่พระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าโคตมะ อยู่ช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 1949-1960 สาเหตุที่สร้างวัดนี้ขึ้นมาก็เพราะพระองค์ทำศึกชนะสงครามพวกพม่า เพราะได้ทำหายทำศึกกันถ้าชนะก็จะได้สร้างพระเจดีย์ ซึ่งเรื่องนี้คนในหมู่โลกมนุษย์พอจะรู้เรื่องกันอยู่แล้ว ลุงจะไม่ขอเล่า

เมื่อพม่าได้ยกทัพกลับไปได้ประมาณ 1 เดือน พระองค์ก็มีความคิดว่า เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ใหญ่โตนักที่พระองค์สามารถนำเมืองน่านให้รอดพ้นจาก การเข้ายึดของข้าศึก ตัวเรานี้ สมควรจะสร้างสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเป็น อนุสรณ์เมื่อคิดดังนี้แล้ว พระองค์ก็ได้ตั้งฆ้องร้องป่าวประชุมหมู่เสนาอำมาตย์ ข้าแผ่นดิน ชาวบ้านชาวเมืองทั้งหลายที่อยู่ในเมืองน่านนั้น เมื่อได้มาประชุม พร้อมเพรียงกัน ก็ได้ตกลงพร้อมใจกันว่า สมควรที่จะสร้างวัดขึ้นมาเป็นอนุสรณ์ สักขีพยานในการรบชนะพม่าในครั้งนี้ และเหล่าเสนาอำมาตย์ ชาวบ้านชาวเมือง ก็พากันมีเจตนาและศรัทธาที่จะช่วยกันสร้างวัดในครั้งนี้ ซึ่งก็นับได้ประมาณ 300 กว่าคน แต่ที่สำคัญที่ได้ช่วยสร้างวัดอยู่ประจำมีจำนวน 102 คน เท่านั้น นอกนั้น ถ้ามีเวลาก็มาช่วย ถ้าหากมีการจำเป็นทางบ้านก็จะกลับบ้านไปก่อนดังนี้

คนจำนวน 102 คนนั้น แบ่งเป็นหมู่เสนาอำมาตย์ 40 คน หมู่นางสนม 10 คน เป็นชาวบ้านธรรมดา 52 คน ดังมีรายนามสมัยก่อนดังนี้

1. เสนาหมู	2. เสนาแก้ว	3. เสนาเฮือง	4. เสนาฮั่ว
5. เสนาก้า	6. เสนาเมือง	7. เสนาชื่น	8. เสนาอุ่น
9. เสนายัง	10. เสนาปู้ด	11. เสนาตัน	12. เสนาสุข
13. เสนาวงศ์	14. เสนาแสน	15. เสนาผาย	16. เสนาสม
17. เสนาจอม	18. เสนาอิน	19. เสนาจุ่ม	20. เสนาขอด

21. เสนาหมี	22. เสนาหยอด	23. เสนาปีก	24. เสนาดี
25. เสนาเอื่อน	26. เสนามูล	27. เสนาแว่น	28. เสนาจ้อน
29. เสนาตัว	30. เสนาถา	31. เสนาเมือง	32. เสนาป็น
33. เสนาใจ	34. เสนามิ่ง	35. เสนาอุด	36. เสนามา
37. เสนาลุน	38. เสนาปวน (เสนาผู้นี้ชอบแกล้งคน)		
39. เสนาตวง (เสนาผู้นี้ชอบแกล้งคน)		40. เสนาสิน (เสนาผู้นี้ชอบแกล้งคน)	

รายนามนางสนม และผู้ใกล้ชิด.....

41. นางสนมอื่น	42. นางบุญ	43. นางนวล	44. นางใบ
45. นางคำ	46. นางผาย	47. นางเป้ง	48. นางฟ้า
49. นางซอน	50. นางเงิน	51. นายคง	52. นายช่วง
53. นายเทิง	54. นายเจียม	55. นายฟิง	56. นายเอื้อม
57. นายเลิศ	58. นายยูน	59. นายซอน	60. นางสงค์
61. นายเปี้ย	62. นายรูป	63. นายทบ	64. นายนวล
65. นายหนู	66. นายเอิบ (ชาวบ้านผู้ที่ถูกผู้อื่นแกล้ง)		67. นายไว
68. นายอุ่น	69. นายฮ้าม	70. นายสิงห์	71. นายแยง
72. นายปา	73. นายเชียว	74. นายพรหม	75. นายยับ
76. นายจู	77. นายโชติ	78. นายฮอม	79. นายคำ
80. นายยวง	81. นายแมน	82. นายจั้น	83. นายปั้น
84. นายเครื่อง	85. นายเอิบ	86. นายเล็ก	87. นายเตียง
88. นายเหิบ	89. นายเนือง	90. นายบด	91. นายอ้าย
92. นายเปรื่อง	93. นายตัน	94. นายตุ่น	95. นายอ่อน
96. นายเปลี่ยน	97. นายเลา	98. นายมี	99. นายผด
100. นายสาย	101. นายเปียร	102. นายปุ่น	

ในระหว่างการก่อสร้าง หมู่คณะนี้ได้ทำกันอย่างตั้งอกตั้งใจ โดยเอาเจตนา ศรัทธาเป็นที่ตั้งและทำกันโดยไม่มีค่าจ้างรางวัลตอบแทนแต่อย่างใด หวังแต่บุญ ในโลกนี้และโลกหน้าเท่านั้น และทำกันอย่างเต็มอกเต็มใจ สนุกสนาน ถ้าเหนื่อย ก็พัก

นอกจากจะสร้างวัดแล้วยังได้สร้างสิ่งสำคัญของวัดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การสร้างพระธาตุหรือพระเจดีย์ขึ้นในวัดนั้น ลุงเสาร์หรือท้าวมหินทราทอระเทพ พุดขึ้นโดยเน้นเสียงอีกครั้ง คือก่อนจะก่อสร้างพระธาตุก็ได้ทำการสวดถอนที่ดิน ตรงนั้นแล้วนิมนต์พระภิกษุมหาเจริญพระพุทธรูปมณฑลด้วยแล้ว และได้ปรับปรุงดิน บริเวณนั้นให้ดี และใส่มธุรส น้ำอบ น้ำหอม บรรจุแก้วแหวนเงินทองของมีค่า สมัยนั้นบรรจุเข้าไปใต้ดิน และสิ่งสำคัญ

ที่สุดก็ได้บรรจุพระธาตุอรหันต์ไว้ใต้ฐาน พระธาตุในวัดนั้นจำนวน 256 องค์ ซึ่งพระธาตุนี้ เป็นของ “**พญาเจ้าภูแข่งทั้งหมด**”

ด้วยเหตุนี้ พญาเจ้าภูแข่งจึงได้ถือจำนวนพระธาตุเป็นอาณาเขตของวัดโดย ให้ยึดหลักองค์พระธาตุเป็นหลัก แล้วให้วัดขนานไปทางทิศเหนือ 256 วา ทิศใต้ 256 วา ทิศตะวันออก 256 วา หากเขตหรือหลักของที่ดินของชาวบ้าน ชาวบ้านชาวเมืองแถบนั้นก็ยินยอมมอบที่ของตัวเองเพื่อเป็นทานและให้เป็นสมบัติของ ธรณีสงฆ์โดยชาวบ้านได้มอบที่ดินโดยขยายไปทางทิศเหนืออีก 56 วา ทิศใต้ 56 วา ทิศตะวันออก 56 วา ทิศตะวันตก 56 วาซึ่งเท่ากับบุญคุณของพระพุทธเจ้าโคตมะ องค์นี้

ในการก่อสร้างวัดนี้ได้เริ่มทำการก่อสร้างตั้งแต่เดือน 8 เป็ง ปี พ.ศ. 1949 มาเสร็จสมบูรณ์ โดยมีกำแพงล้อมรอบ มีโบสถ์ วิหาร ศาลาบาตร เมื่อเดือน 8 เป็ง ปี พ.ศ. 1955 รวมเป็นเวลา 6 ปี เต็ม เมื่อสร้างเสร็จแล้ว พญาเจ้าภูแข่ง ก็ได้หาฤกษ์ หายามตั้งชื่อวัดนี้ขึ้นมาว่า “**วัดหลวงราชฐานกลางเวียง**”

วัดหลวงราชฐานกลางเวียงนี้ พญาเจ้าภูแข่งได้กำหนดการทำบุญอบรม สมโภชน์มอบถวายทานฝากไว้กับพระพุทธศาสนาเมื่อเดือน 9 เป็ง (เหนือ) ปี พ.ศ. 1955 โดยได้อาราธนานิมนต์พระสงฆ์ที่มีศีลมีธรรมเคร่งครัดในวินัยบัญญัติจำนวน 19 รูป มาเจริญพระพุทธมนต์รับรู้รับทราบแลถวายทานสังฆทานมีชื่อดังต่อไปนี้

1. ท่านสาธุเจ้าพุทธิญาโณเถระ
2. ท่านสาธุเจ้าแก้ว ปิณณะระโส
3. ท่านสาธุเจ้าคำอ้าย ฐานิโย
4. ท่านสาธุเจ้าดำน โอภาโส
5. ท่านสาธุเจ้าเมือง กันตโร
6. ท่านสาธุเจ้านวน นันทะโก
7. ท่านสาธุเจ้าจันทร์ ธรรมปาโล
8. ท่านสาธุเจ้าดี ธรรมเสน
9. ท่านสาธุเจ้าลา อัตตทีโป
10. ท่านสาธุเจ้าปิ่น อธิญาโณ
11. ท่านสาธุเจ้าผัด เมธโก
12. ท่านสาธุเจ้าหม่น อตถกามา
13. ท่านสาธุเจ้าเลื่อน กิตติโก
14. ท่านสาธุเจ้าพรหมา สุภาจาโร
15. ท่านสาธุเจ้าปวง ธรรมปัญญา
16. ท่านสาธุเจ้าโพน ฐานธรรมโม
17. ท่านสาธุเจ้าฮอม โพธิโก
18. ท่านสาธุเจ้าอัม สิริจันโท
19. ท่านสาธุเจ้ากี้ โกสโล

พระสงฆ์เหล่านี้ส่วนมากจะเป็นพระภิกษุที่เดินธุดงค์ จะมีจำพรรษาอยู่ที่วัด เพียง 2-3 องค์เท่านั้น คือ ท่านสาธุเจ้าพุทธิญาณเถระ อยู่วัดดอยหยวก (ปัจจุบัน)

ท่านสาธุเจ้าแก้ว ปณณระโส อยู่วัดเขาน้อย (ปัจจุบัน) ท่านสาธุเจ้าคำอ้าย ฐานิโย อยู่วัดแสนขัน (น้ำมวบปัจจุบัน)

เมื่อทำบุญทำทานถวายเสนาสนะสงฆ์หรือสิ่งก่อสร้างภายในบริเวณ วัดหลวงราชฐานหัวขวงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านพญาเจ้าภูแข่งก็ได้นำคณะศรัทธา ทั้งหลายที่มาพร้อมทำบุญในวันนั้น โดยเฉพาะหมู่ที่ร่วมสร้างทั้ง 102 คนนั้น ให้มาพร้อมหน้าพร้อมตากัน อธิษฐานจิตหยาดน้ำลงดินต่อหน้าพระสงฆ์ทั้ง 19 องค์ ที่ได้นิมนต์มาในวันนั้น โดยการอธิษฐานจิตก็ได้บอกเป็นข้อใหญ่ว่า

“ขอบุญกุศลที่ได้ทำในครั้งนี ขอให้มีอาณิสสส่วนบุญไปถึงบุพการี พ่อแม่ญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว ถึงเทวบุตร เทวดา ตลอดถึงเจ้ากรรมนายเวร ทั้งหลายด้วย สุดท้าย ทุกคนก็ได้ปรารถนาเอาพระนิพพานเป็นที่พึ่งแต่ถ้าใครต้องการ นอกจากนั้นก็ให้อธิษฐานเอาเอง ซึ่งบางคนก็อธิษฐานมาพบกันในชาติต่อ ๆ ไป เพราะในชาตินั้นเป็นเพื่อนรักกันมาก บางคนก็ขอให้ได้เกิดในชาติต่อไปมีรูปร่างสวยงามสมส่วน เพราะในชาตินั้นรูปร่างไม่ดีไม่งาม ใครเห็นก็ชัง บางคน ก็ขอให้ได้เกิดมาเมื่อการครบ 32 ประการ เพราะในชาตินั้นอาการ 32 ขาดหายไป เช่น ปากแห้ง หูหนวก นิ้วมือนิ้วเท้าหายไปบ้างก็มี ซึ่งพระสงฆ์ทั้งหมดก็ได้ อนุโมทนาให้สำเร็จตามเจตนาของพวกเขานั่น

“เออ...จริง ข้าฯ ลืมไป.” ท้าวมหินทราทอระเทพ ได้พูดขึ้น ในคราวที่ สร้างวัดหลวงราชฐานกลางเวียงนั้น ก็ได้มีเสนาของพระเจ้าภูแข่งบางคนชอบ กลั่นแกล้งคนเชื่อว่าชอบเอาก่อนดินหรือก่อนอิฐตกใส่หัวคนที่ เป็นชาวบ้าน บางที ก็ใช้อำนาจขู่เข็ญบังคับให้ชาวบ้านธรรมดาเอาหัวเข้ารับก่อนดินหรือก่อนอิฐที่ตัวเองขว้างไปก็มี ซึ่งก็ทำให้ชาวบ้านเหล่านั้นต้องมีการเสียสติไป คือเป็นคนลืมน้ำลืมหหลัง เสนาอำมาตย์นี้ได้แก่

1. เสนาปวน
2. เสนาดวง
3. เสนาสิน

ซึ่งผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งมากที่สุดจนเสียสติไปก็คือ “นายเอิบ” เป็นคนเมืองน่านนั่นเอง

“เฮ้อ....คนเราหนอเมื่อไม่พ้นวิภวสังสารก็ต้องมีการเวียนว่ายตายเกิดตลอด ไปหาที่สิ้นสุดไม่ได้” ท้าวมหินทราทอระเทพได้พูดขึ้นมาอีกว่า “ด้วยเหตุนี้ หมู่คนทั้ง 102 คนที่เป็นศรัทธาต้นในการสร้างวัดครั้งแรก จึงต้องมีการเวียนว่าย ตายเกิดไป บางคนก็เป็นไปตามแรงปรารถนาของแต่ละคน บางคนก็ได้ไปอยู่ดี บางคนก็ตกต่ำไปทั้งนี้เพราะแรงกระแสนกรรมของแต่ละคนในชาติต่อ ๆ มาไม่ เหมือนกัน คือบางคนเกิดมาถดจากชาติที่สร้างวัดก็ได้ไหลไปตามโลก สร้างบาป สร้างกรรมโดยการฆ่าสัตว์เป็นประจำ ไม่เกรงกลัวต่อบาปกรรม” ซึ่งแต่ละคนก็ได้เกิดมาเปลี่ยนภพ เปลี่ยนชาติ เปลี่ยนชื่อในโลกมนุษย์ดังนี้

ฝ่ายเสนาอำมาตย์

1. เสนาหมู่ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวิเชียร สุโรพันธ์ อยู่บ้านเลขที่ 56 หมู่ 3 ต. พระพุทธบาท อ. เชียงกลาง จ.น่าน

2. เสนาแก้ว เกิดมาในชาตินี้ คือ นางศรีพา สุโรพันธ์ อยู่ที่ไหนให้ไปถาม นายวิเชียร หรือเสนาหมู่

3. เสนาเอื้อง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายเอนก ทองศรี อยู่ธนาคารกรุงไทย สาขาจันทบุรี จ. จันทบุรี

4. เสนาฮั่วเกิดมาในชาตินี้ คือ นายเพทาย วารวัตร อยู่บ้านเลขที่ 314/480 หมู่บ้านดอนเมืองวิลลา ถนนสร่งประภา แขวงสีกัน เขตบางเขน กรุงเทพฯ (ชาติก่อนไม่สวยงาม ชาตินี้ดีแล้ว)

5. เสนา... เกิดมาในชาตินี้คือ นายเดชา ไชยกุล อยู่โรงเรียนพญาโลวียาคม ต.ทุ่งรวงทอง อ.จุน จ.พะเยา

6. เสนาเมือง เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ พรรณี อุทุมพร อยู่บ้านเลขที่ 55 หมู่ 4 ต.ปัว อ.ปัว จ.น่าน

7. เสนาชื่นเกิดมาในชาตินี้มีกรรมบางสิ่งบางอย่างมาตตรอน ทำให้ได้ไป เกิดเป็น หนู อยู่ในป่าเมือง ออย

8. เสนาอุ่น เกิดมาในชาตินี้มีบุญ ได้เกิดเป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อ ท่านสาธุเจ้าอุทธา อยู่วัดพรหมเมือง สวรรค์ ต.เชียงคาน อ.เชียงกลาง จ.น่าน

9. เสนายังเกิดมาในชาตินี้ ได้เกิดมาเป็นทหารชื่อ ทวนศักดิ์ วงศ์เมืองแก่น อยู่บ้านเลขที่ 114/5 หมู่ 7 ซอย 7 ต.พิชัย อ.เมือง จ.ลำปาง

10. เสนาปัด เกิดมาในชาตินี้ มีกรรมบางสิ่งบางอย่างมาตตรอนทำให้ได้เกิดเป็นสัตว์ไป โดยได้ไปเกิด เป็น นกกระจอก อยู่ในป่า เมืองจุน จ.พะเยา

11. เสนาตัน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายไพรัช สุทธิชลสกุล อยู่บ้านเลขที่ 2 ร้าน ไก่วัจริญ ต.สระกรวด อ.ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์

12. เสนาสุข เกิดมาในชาตินี้ คือ นายณรงค์ เตมี อยู่บ้านเลขที่ โรงเรียนวังผา ต.แม่จะรา อ.แม่ระมาด จ.ตาก

13. เสนาวงศ์ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายจรรณ สมมา อยู่ที่วิทยาลัยเกษตรน่าน อ.เมือง จ.น่าน

14. เสนาแสน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวิเชียร พัฒนพงษ์พิบูลย์ อยู่บ้านเลขที่ 95 ถนนเจ้าคำพร อ.ป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ

15. เสนายาย เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางประนอม ชมพู อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ 1 ต.ล้าน อ.เวียงสา จ.น่าน

16. เสนาสม เกิดมาในชาตินี้มีบุญได้เกิดมาเป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อสาธุเจ้าศรีจันทร์ อยู่วัดศรีโคมคำ อ.เมือง จ.พะเยา

17. เสนาจอม เกิดมาในชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อ ท่านสสาธุเจ้าสุตคาหรือสุตดาว (ฟังไม่ถนัด) อยู่วัดท่าแหน อ.แม่ทะ จ.ลำปาง

18. เสนาอิน เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อ สาธุเจ้าขันธะ อยู่วัดศรีพันต้น อ.เมือง จ.น่าน

19. เสนาอุ้ม เกิดมาในชาตินี้มีบุญได้เกิดมาเป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อ ท่านสาธุเจ้าบุญเล็งอยู่วัดสันกลาง อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา

20. เสนาขอด เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสุภาพ หงส์สามสิบเจ็ด อยู่โรงเรียนบ้านแม่ต๋ ต.ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

21.เสนาหมี เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิง ชื่อ นางลัดดา ลิทธิภูมิ บ้านเลขที่ 46 หมู่ที่ 10 ต.ตุ้มไต้ อ. เมือง จ.น่าน

22.เสนาหยอด เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสมศักดิ์ ชโลธร อยู่บ้านเลขที่ 22 หมู่ที่ 2 ต. ฝั่ลิ่ง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

23.เสนาปัก เกิดมาในชาตินี้ คือ นายนิคม เกียรตินิยมดี อยู่โรงเรียนปัว อ.ปัว จ.น่าน

24.เสนาดี เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสมศักดิ์ เขียวสลับ อยู่บ้านเลขที่ 212 หมู่ที่ 6 ต. หนงม่วงไข อ. ร้องกวาง จ.แพร่

25. เสนาเฮือน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายนคร ชื่นชม อยู่บ้านเลขที่ 19 ถนนสนามกีฬา ซอย 3 ต.ศรีภูมิ อ.เมือง จ. เชียงใหม่ (ชาติก่อนไม่งามได้อิฐฐานจิตไว้ให้งาม)

26.เสนามูล เกิดมาในชาตินี้คือ นายวีรพันธ์ วรรณรัตน์ อยู่บ้านเลขที่ 213 หมู่ที่ 1 ต.ฝายแก้ว อ. เมือง จ.น่าน

27.เสนาแวน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสุรศักดิ์ ลาดบัวขาว อยู่บ้านเลขที่ 171/4 ซอยโรงพยาบาลหารเรือ แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพฯ

28. เสนาจอณ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายชูศักดิ์ ด้านประชันกุล อยู่บ้านเลขที่ 448 ถนนโกสีย์ อ. เมือง จ. นครสวรรค์

29. เสนาตัว เกิดมาในชาตินี้เป็นทหารชื่อ พิชิต ร่มโกมินทร์ อยู่บ้านเลขที่ 253/80 ซอย 4 ศูนย์สงครามพิเศษ ต.ทะเลชุบศร อ. เมือง จ.ลพบุรี

30.เสนาถา เกิดมาในชาตินี้ คือ นายพยนต์ พุทธรักษา อยู่บ้านเลขที่ 2 ตรอกกลาโหม ถนนสามเสน บางกระบือ เขตดุสิต กรุงเทพฯ

31.เสนาเมือง เกิดมาในชาตินี้เป็นทหารเหมือนเดิมชื่อ นิพนธ์ ปุยะกุล อยู่บ้านเลขที่ 388/18 ซอยเฉลิมสุข ถนนพหลโยธิน ต.ลาดยาว อ. บางเขน กรุงเทพฯ

32.เสนาปัน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายบรรพต คชชะ อยู่การรถไฟฝ่ายการช่างกล มีหน้าที่เก็บเงินและบัญชี

33.เสนาใจ เกิดมาชาตินี้ คือ นายชูชีพ ใจมั่น อยู่ป่าไม้เขตเชียงใหม่ อ. เมือง จ. เชียงใหม่

34.เสนานิ่ง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายชูเกียรติ เตังไธสรณ์ อยู่บ้านเลขที่ 165- 167 ถนน อนันตวรฤทธิเดช อ. เมือง จ. น่าน

35.เสนาอด เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสุภาพ ธิติกุล อยู่บ้านเลขที่ 33/4 ถนนผากอง อ. เมือง จ. น่าน

36.เสนามา เกิดมาในชาตินี้ คือ นายพิน อินป่าด๊ะ อยู่บ้านเลขที่ 63 หมู่ที่ 7 ต. บ่อแก้ว กิ่ง อ.นาหมื่น จ.น่าน

37.เสนาลุน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายจงบกล คชวิเชียร อยู่บ้านเลขที่ 22/1 หมู่ที่ 5 ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

38.เสนาปวน ได้เกิดเป็นผู้หญิงไปแล้ว ชื่อวิรัตน์ จันทรโต

39.เสนาดวง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายเชย จันทรโต

40.เสนาสิน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวัชร จันทร์โต

(ทั้ง 3 คนนี้อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 8 ต.นาป่า อ. เมือง จ.เพชรบูรณ์ ทั้ง 3 คนนี้ได้เกิดร่วมกันเพราะมีบาปกรรมตามทันแล้วอยากรู้ อยากทราบก็ให้ไปดู ได้ที่บ้านเลขที่ดังกล่าว แต่ลุงเสาร์อิงจาง ก็ได้บอกแนวทางและวิธีการแก้ไข วิบากกรรมให้หมดไปในภพนี้ชาตินี้ จะไม่ได้ต่อไปในภพหน้าชาติหน้าอีก)

41.นางสนมอุ่น เกิดมาในชาตินี้ คือ นางสุภาพร นันทะน้อย อยู่บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 2 ต.บึง อ.เวียงสา จ.น่าน

42. นางสนมบุญ เกิดมาในชาตินี้ คือ นางกิงกาญจน์ ไชยมงคล อยู่โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่ง อ.จุน จ.พะเยา

43. นางสนมवल เกิดมาในชาตินี้ คือ นางปณิธาน วรรณสีใส อยู่บ้านเลขที่ 173 หมู่ที่ 3 ต.เวียง อ. เชียงแสน จ.เชียงราย

44.นางสนมใบ เกิดมาในชาตินี้ คือ นางบัวถนุ เดชะนันท์ อยู่บ้านเลขที่ 52 หมู่ที่ 3 ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

45. นางสนมคำ เกิดมาในชาตินี้ คือ นางสาวรงค์ จันทรตราอยู่โรงเรียนบ้านลือเด่นพัฒนา ต.เชือ อ. เชียงกลาง จ.น่าน

46. นางสนมผาย เกิดมาในชาตินี้ คือ นางพิกุล จินะสิทธิ์ อยู่บ้านเลขที่ 35/1 หมู่ที่ 5 ต. ป่าคำ อ.ท่า วังผา จ.น่าน

47.นางสนมเป้ง เกิดมาในชาตินี้ คือ นางทิวาพร ด้วงประเสริฐ อยู่บ้านเลขที่ 2/1 ซอยหน้าวัดสวน ตาล ถนนมหายศ อ. เมือง จ. น่าน

48. นางสนมป้าเกิดมาในชาตินี้ นางวีรัตน์ จินใจ อยู่โรงเรียนพากกวีวิทยาคมต. ตุ่น อ.เมือง จ. พะเยา

49. นางสนมซอน เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้ชายชื่อ นายจรูญ ปะวัง อยู่บ้านเลขที่ 147 หมู่ที่ 7 ต.ศรีถ้อย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

50. นางสนมเงิน เกิดมาในชาตินี้ คือ นางสุภาณี หงษ์เงิน อยู่บ้านเลขที่ 304 ถนนศรีประชา ต. ศรีพนมมาศ อ.ลับแล จ. อุตรดิตถ์

ฝ่ายชาวบ้าน

51. นายคง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายศรีวรรณ พูแสง อยู่บ้านเลขที่ 126 หมู่ที่ 2 ต. บ้านบ่อแสง ต.แม่ ต้า อ.พญาเม็งราย จ.เชียงราย

52. นายช่วง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายทรงธรรม จันกัน อยู่บ้านเลขที่ 9 ถนนสวนตาล ต. ในเวียง อ. เมือง จ. น่าน

53.นายเต็งเกิดมาในชาตินี้ คือ นายวุฒิชัย มาทวงศ์ อยู่สำนักงานราชพัสดุจังหวัด ศาลากลางจังหวัด น่าน อ. เมือง จ. น่าน

54. นายเจียมเกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ จินตนา ทองศิริ อยู่ตึกคุณหญิงสง่าในพระราชวังสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ

55. นายฟัง เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางถมยวรงค์บุญยิ่ง อยู่โรงพยาบาลแพร์ อ. เมือง จ.แพร่

56. นายเงื่อม เกิดมาในชาตินี้ คือ นางธีรารัตน์ ธรรมิกฤตเกษม อยู่โรงพยาบาลน่าน อ. เมือง จ. น่าน

57. นายเลิศเกิดมาในชาตินี้ คือ นายอาจหาญ มากมูล อยู่สถานีอนามัยปะตง อ. สอยดาว จ.จันทบุรี

58. นายยู่นเกิดมาในชาตินี้เป็นทหาร ชื่อ สำเภา พวงไพบูลย์ อยู่บ้านเลขที่ 29/1 ถนนพญาเสือ อ. เมือง จ.พิษณุโลก

59. นายซอน เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ เตือนใจ สุริยศ อยู่บ้านเลขที่ 37 ถนนเทศบาลดำรง อ. เมือง จ.น่าน

60. นายสงค์ เกิดมาในชาตินี้ ชื่อ นายวรเทพ ราชภัณฑ์ อยู่บ้านเลขที่ 38 หมู่ที่ 4 ต.ดอนตัน อ.ท่าวัง ผา จ.น่าน

61. นายเปีย

62. นายรูป

63. นายทบ

64. นายนวล

(หมายเลข 61-64 มีกรรมบางสิ่งบางอย่างมาตัดรอน ทำให้ไปเกิดเป็น ปลาที่อยู่ในทะเลแต่อีกไม่นานก็จะเปลี่ยนสภาพเปลี่ยนชาติเป็นคนแล้ว เพราะอาณิสสในการสร้างวัดสมัยนั้น

65. นายหนู เกิดมาในชาตินี้ ชื่อ นายสุทิน มุลทรัพย์ อยู่สำนักงานปศุสัตว์ อ.ดอยเต่า อ.ดอยเต่า จ.เชียงใหม่

66. นายเอิบเกิดมาในชาตินี้มีบุญได้เกิดมาเป็นพระภิกษุสงฆ์ ชื่อ ท่านสาธุเจ้าอินทวัน วิริยะธรรมโม อยู่วัดบุญยืน อ.สา จ.น่าน

67. นายไว เกิดมาในชาตินี้ ชื่อ นายอำนาจ ปิยะพันธ์ อยู่บ้านเลขที่ 93 หมู่ที่ 17 บ้านสันคอกช้าง อ. เมือง จ. เชียงราย

68. นายอุ่นเกิดมาในชาตินี้เป็นทหาร ชื่อ อรรถพล พรพานิช อยู่บ้านเลขที่ 319/19 ถนนจรัลสนิทวงศ์

ต. บางขุนศรี อ. บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

69. นายฮ่อม เกิดมาในชาตินี้ คือ นายจักรกฤษณ์ นิमितสิทธิชัย สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ อ.น่าน้อย จ. น่าน

70. นายสิงห์เกิดมาในชาตินี้ชื่อ คำเป่ามีบุญ ทำงานในค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด (อยู่กรมทหารปืนใหญ่ที่ 6 ลุงสิงห์)

71. นายแยง เกิดมาในชาตินี้เป็นทหารหญิงชื่อ อุบล พงศ์ศิริ อยู่บ้านเลขที่ 3/8 หมู่ที่ 4 ต.ลาดสวาย อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี

72. นายปา เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางมณฑกานัญจน์ อัศวโกเมนกุล อยู่บ้านเลขที่ 260/122 ถนนฉัตรไชย ต.สบตุ๋ย อ. เมือง จ.ลำปาง

73. นายเขียว เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวีระ กิตติวิทยากุล อยู่บ้านเลขที่ 155 หมู่ที่ 6 ต. ป่าชะ อ. บ้านนา จ.นครนายก

74. นายพรหม เกิดมาในชาตินี้ คือ ณรงค์ คำทราย ทำงานอยู่แผนก 5 กองกำกับตำรวจตระเวนชายแดนที่ 34 ต. หนองบัวใต้ อ. เมือง จ.ตาก

75. นายยับ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายรณภูมิ มีโพธิ์สม อยู่บ้านเลขที่ 4/4 หมู่ที่ 9 ต. ประตูลัย อ. เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

76. นายจู เกิดมาในชาตินี้ คือ นายรอด กันเกตุ

77.นายโชติ เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางมยุรี กันเกตุ

(ทั้ง 2 คนนี้ได้อธิษฐานจิตขอให้ได้เกิดมาร่วมกัน ปัจจุบันทั้งสองคนอยู่ บ้านเลขที่ 18/1 หมู่ที่ 7 ต. บ่อพุ อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี)

78. นายหอม เกิดมาในชาตินี้ คือ นายยุพล แสงวงศ์ บ้านเลขที่ 165 ถนนศรีณรงค์ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

79. นายคำ เกิดมาในชาตินี้ คือ นายเจือ นวลเชิด อยู่ที่ว่าการอำเภอ อ.ลี้ จ.ลำพูน

80. นายยวง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสุธีรพงศ์ พุทธชู อยู่บ้านเลขที่ 42 ถนนไชยบุรี ต.คูหาสวรรค์ อ. เมือง จ.พัทลุง

81.นายแมน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายประจักษ์ พุฒนา บ้านเลขที่ 87/1 ถนนเจ้าฟ้า อ. เมือง จ. น่าน

82. นายจัน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสุทัศน์ ปันสอน อยู่บ้านเลขที่ 9 หมู่ที่ 9 ต. และ อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน

83.นายปั่น เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางจันทร์ หล้าเอ้ย 84.นายเครื่อง เกิดมาในชาตินี้ชื่อ นาย ก้อง หล้าเอ้ย (ทั้งสองคนอยู่ร่วมกันที่บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 5 ต.แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่)

85.นายเอิบ เกิดมาในชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ นางขจร สุใจจา (หรือสุใจยา)

86. นายเล็ก เกิดมาในชาตินี้ คือ นายศรีมูล สุใจจา

87.นายเต็ง เกิดมาในชาตินี้ คือ นางพรทิพย์ สุใจจา (ทั้ง 3 คนได้อธิษฐานร่วมกันมาจึงได้มาอยู่ร่วมกัน อยู่บ้านเลขที่ 57/5 ซอย 1 ต. เชียงของ อ.น่าน้อย จ. น่าน)

88.นายเหิบ เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุสงฆ์ ชื่อ ท่านสาธุเจ้าบุญสารโสภิต อยู่วัดเชียงของ อ.นา น้อย จ.น่าน

89.นายเนืองเกิดมาในชาตินี้ คือ นายอาคม โสทธิพันธ์ชัย อยู่บ้านเลขที่ 108/1-2 ถนนหน้าเมือง อ. เมือง จ. ขอนแก่น

90.นายอ้าย เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุชื่อ สาธุเจ้าพรหมวีระสุนทร วัดนิโครธาราม อ.ท่าวังผา จ. น่าน

91.นายบด เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุสงฆ์ชื่อ สาธุเจ้าอำพร อยู่วัดคำเรือง ต. บ่อแก้ว อ.น่าน้อย จ. น่าน

92. นายเปื่อง เกิดมาในชาตินี้ คือ นายนที เทียนสมบูรณ์ อยู่บ้านเลขที่ 1996 ต. อุ่ทอง อ.อุ่ทอง จ.สุพรรณบุรี

93. นายตัน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวิโรจน์ รวมคำ อยู่โรงเรียนบ้านหลายทุ่ง ต.สอด อ. บ้านหลวง จ. น่าน

94.นายตุ่น เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุสงฆ์ ชื่อ สาธุเจ้ารัตนญาณประดิษฐ์ อยู่วัดพาน ต.แก่งอ.ปัว จ. น่าน

95.นายอ่อน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายเปลี่ยน นามวงศ์ อยู่บ้านเลขที่ 99 หมู่ที่ 1 ต. ไชยสถาน อ. เมือง จ.น่าน

96. นายเปลี่ยน เกิดมาในชาตินี้ คือ นายสวัสดิ์ ดารารัตน์ อยู่บ้านเลขที่ 8/3 สมาคมยานนครสวรรค์ ถนนดาวดิงส์ อ. เมือง จ. นครสวรรค์

97.นายเลาเกิดมาในชาตินี้ คือ นายอิสสระ เจียวิริยบุญยา ทำงานอยู่โรงพยาบาลโกสุมพิสัย อ. โกสุมพิสัย จ.หนองคาย

98. นายมี เกิดมาในชาตินี้ คือ นายวันชัย คำป่าแลว อยู่บ้านเลขที่ 59 หมู่ที่ 9 ต.ชมพู อ. เมือง จ. ลำปาง

99. นายผด เกิดมาในชาตินี้ คือ นายธีรพงศ์ ไกรนรา ทำงานอยู่ที่สถานีประมงน้ำกร่อย ต. คลองแคน อ.ระโนด จ.สงขลา

100. นายสาย เกิดมาในชาตินี้ คือ นายประดิษฐ์ หน่อท้าว อยู่บ้านเลขที่ 9/9 ต.เปือ อ.เขียงกลาง จ. น่าน

101. นายเปียร เกิดมาในชาตินี้คือ นายบุญมี สายทองคนนี้อีกหน้อยไพศาล จะรู้จักเขาเองในภายหลัง

102. นายปุ่น เกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุชื่อ ท่านสาธุเจ้าเคน อตถกาน โยวุดศรีวิชัยวนาราม อ. เมือง จ. เลย

ส่วนพระภิกษุสงฆ์ที่นิมนต์มาเจริญพระพุทธมนต์ในวันทำบุญฉลอง “วัดหลวงราชฐานกลางเวียง” บางองค์ยังไม่หมดเชื้อเกิดก็ต้องมาเกิดในโลกมนุษย์ และเป็นกำลังสำคัญในการจรรโลงรักษาคำจุนพระศาสนาของพระพุทธเจ้าโคตมะของเราอยู่ ก็มีบางองค์เข้าพระนิพพานหมดเชื้อเกิด ดังต่อไปนี้

1. สาธุเจ้าพุทธิญาโณเถระ เกิดมาในชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าบุญชู ธรรมสารโ อยู่ วัดพญาภู อ. เมือง จ. น่าน

2. สาธุเจ้าแก้ว ปิณณะระโสเกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุ ชื่อ สาธุเจ้าพรศักดิ์ บรรดิษฐ์คุณาธาโร

3. สาธุเจ้าคำอ้าย ฐานิโยเกิดมาในชาตินี้เป็นพระภิกษุ ชื่อ สาธุเจ้ากาน สุปัญญา (อีกไม่นานไพศาลจะได้พบกับพระภิกษุทั้ง 2 องค์ในเวลาเดียวกัน)

4. สาธุเจ้าตัน โอภาโส

5. สาธุเจ้าเมือง กันตะโร

6. สาธุเจ้านวน นันทะโก

7. สาธุเจ้าจันทร์ ธรรมปาโล
8. สาธุเจ้าดี ธรรมเสน
9. สาธุเจ้าลา อัดตทีโป
10. สาธุเจ้าใน อธิญาโณ
11. สาธุเจ้าผัด เมธโก (พระภิกษุหมายเลขที่ 4 ถึง 11 นั้น หมดเชื้อเกิดเข้าสู่กระแสพระนิพพานไปแล้ว)
12. สาธุเจ้าหม่น อัดถกกาโม เกิดมาในชาตินี้ชื่อ สาธุเจ้าเกตุ สิริวัฒนโณ อยู่วัดอุดมธานี อ. เมือง จ. นครนายก
13. สาธุเจ้าเลื่อน กิตติโก เกิดมาในชาตินี้ชื่อ สาธุเจ้าสายบัว จันทสโร อยู่วัดหลวงสิริบูรณาราม อ. สรรพยา จ. ชัยนาท
14. สาธุเจ้าพรหมา สุภาจาโร เกิดมาในชาตินี้ชื่อ สาธุเจ้าเรวัตร ลีวัฒนโณ อยู่วัดอุปนนทาราม อ. เมือง จ. ระนอง
15. สาธุเจ้าปวง ธรรมปัญโญ เกิดมาในชาตินี้ คือ ท่านสาธุเจ้าชาลี อัดถกกาโม อยู่วัดทรงศิลา อ. เมือง จ. ชัยภูมิ
16. ท่านสาธุเจ้าโทณ ฐานะธรรมโมเกิดมาในชาตินี้ คือ ท่านสาธุเจ้าศรีจันทร์ ปุญญะระโต อยู่วัดบึงปลาญชัย อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด
17. ท่านสาธุเจ้าฮอม โพธิโก
18. ท่านสาธุเจ้าอัม สิริจันโท
19. ท่านสาธุเจ้ากั โกสโล (หมายเลข 17-19 หมดเชื้อเกิดไม่ต้องมาเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป)

“เออ.ไฟศาลเหย..”ท้าวมหินทราทอระเทพ หรือลุงหนานเสาร์อิงจาง ได้พูดขึ้น “คนเราต่างคนต่างเกิดมาเป็นแบบนี้แหละ ตัวข้าฯ ก็เป็นห่วงเขาเหล่านั้น มาก ถ้าไฟศาลได้มีโอกาสพบปะเขาหรือหมู่คนเหล่านี้แล้ว ก็ขอช่วยบอกให้เขา ด้วยว่า

“ขอให้เขาเหล่านั้น หมั่นทำบุญทำงาน
 รักษาศีล เมตตาภวณา อย่าให้ความโลภ
 ความโกรธ ความหลง เข้ามาครอบงำจิตใจ
 จณจิตใจมีดับอด อย่าได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตสัตว์เล็ก
 สัตว์น้อย สัตว์ใหญ่ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย
 โดยฆ่าให้ตายด้วยมือ เพราะจะเป็นบาปกรรม
 อันหนัก ช่วยเหลืออะไรไม่ได้ และขอให้หมั่น
 เข้าหาพระภิกษุสงฆ์ผู้มีศีลมีธรรม ปฏิบัติดี
 ปฏิบัติชอบ อย่าได้ทำอัตตวินิบาตกรรม อย่าได้
 ทำอนันตริยกรรม เช่นฆ่าพ่อฆ่าแม่ ยุยงสงฆ์

แตกแยกกัน ซึ่งถ้าหากเขาเหล่านี้มีจิตใจ
สว่างไสวดีแล้วก็ย่อมจะทำให้เขาอยู่ในโลกนี้
ด้วยความสุขสบายทั้งโลกนี้และโลกหน้า”

“แต่ถ้าหากว่านับเอาชาตินี้เป็นต้นไป หมูเขา
เหล่านั้นยังมีจิตใจมืดบอด มีความโลภ โกรธ หลง
หลงติด หลงไหลอยู่กับโลกธรรม 8 ประการ
วัดไม่เข้า พระเจ้าไม่ไหว ถือว่าบุญไม่มี บาปไม่มี
ตายไปแล้วจะไปเป็นอะไรก็ช่างมัน หากคิด
อย่างนี้แล้ว ก็จะลำบากทั้งโลกนี้และโลกหน้า
ซึ่งเขาจะต้องตกอยู่ในห้วงอบาย มีสถานที่อยู่
และสถานที่เดือดร้อนวุ่นวายใจ เมื่อจักได้จุติ
ไปในภพหน้าหรือจะเกิดใหม่อีก ภพนั้น ๆ ก็
จะต้องต่ำกว่ามนุษย์ อันได้แก่สัตว์ดิรัจฉาน
อสุรกายอย่างแน่นอน ซึ่งเมื่อเขาเหล่านี้ได้เกิด
เป็นสัตว์ไปแล้ว ก็เป็นสิ่งที่ยากนักที่จะได้กลับ
มาเกิดเป็นคนอีก”

“ถ้าเขาเหล่านี้ปฏิบัติตามนี้แล้วคือหมั่นทำบุญ
ทำทาน รักษาศีล มีจิตใจสว่างไสว มีจิตใจสูง
ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ทำอนันตริยกรรม
ไม่ทำอัตตวินิบาตคือการฆ่าตัวตาย เขาก็จะได้
กลับมาเกิดยังโลกมนุษย์อีก เพื่อที่จะมาค้าจุน
พระพุทธานุภาพให้เจริญรุ่งเรือง โดยเฉพาะจะได้
มาบุญปฏิบัติสังฆกรรมวัดหลวงราชฐานกลางเวียง
หรือวัดพระธาตุช้างค้ำในปัจจุบัน ให้เจริญรุ่งเรือง
ดังเดิมอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะวัดพระธาตุช้างค้ำ
แห่งนี้จะชำรุดทรุดโทรมไปตามอายุกาลสมัย
และขาดการเอาใจใส่ดูแลจากพุทธบริษัท 4”

โดยหมู่คนซึ่งเป็นศรัทธาตันเหล่านี้ก็ต้องมาเวียนวายตายเกิดในวัฏ สงสารและต้องมาช่วยกันบูรณะ
วัดวาอารามแห่งนี้ให้กลับคืนสภาพเดิมที่มีอยู่เพราะสภาพเดิมของวัดบางส่วนก็จะชำรุดสูญหายไป ซึ่งศรัทธา

เหล่านี้ทั้ง 102 คน ก็จะมาช่วยกันสร้างและบูรณะวัดนี้ในอนาคตกาลข้างหน้ารวมทั้ง พ่อเจ้าพรหม แม่ดาวเรือง ณ น่าน เจ้าคำนพ แม่บุญคุ้ม มหายศนันท์ ซึ่งจะเกิดมาในภพชาติต่อไป

“ศรัทธาตันเหล่านี้ะไฟศาล” ลุงเสาร์หรือท้าวมหินทราทอระเทพ ได้พูดเน้นเสียง เขาจะมาช่วยสร้างบูรณะ วัดพระธาตุช้างค้ำ เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2785 ถึง พ.ศ. 2485 โดยจะได้เวียนว้ายตายเกิดเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติใหม่และให้ยึดหลัก ดังที่บอกไว้ว่าเขาเหล่านี้ก็จะได้มาเกิดเป็นมนุษย์เพื่อมาสั่งสมบุญกุศลอีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าเขาทำแต่อกุศลกรรม ไว้เป็นนิจแล้ว เขาย่อมต้องเกิดเป็นอย่างอื่นไป เช่น สัตว์เดรัจฉาน ซึ่งจะหาโอกาสทำบุญทำทานไม่ได้อีกแล้ว หากแม้ว่าเขาทำบุญ ทำกุศลไว้ เมื่อถึง ปี พ.ศ. หรือระหว่าง พ.ศ. ที่ว่าไว้เขาจะได้มาเกิดเป็นมนุษย์ และจะมาเป็นกำลังสำคัญ บูรณปฏิสังขรณ์วัดพระธาตุช้างค้ำต่อไป โดยมีชื่อว่า ดังต่อไปนี้

1. นายวิเชียร สุโรพันธ์ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสุทธิ ชิตหทัย
2. นางศรีภา สุโรพันธ์ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายปากเพียร ชิตหทัย
3. นายเอนก ทองศรี ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายเทวิน กันกวี
4. นายเพทาย วาริวัตร ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 885) มีชื่อว่า นายสมส่วน บุญญาโณ
5. นายเดชา ไชยกุล ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 885) มีชื่อว่า นายอภิชาติ ชาติโกมุท
6. นางพรรณิ อุทุมพร ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสรรเสริญ กาบตรี
7. เสนาชื่อ (ชาตินี้เป็น “หนู”) ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายอาจอง ครุ่นคิด
8. สาธุเจ้าอุตทาภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าประภา ประภาโร
9. นายทวนศักดิ์ วงศ์เมืองแก่น ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายเกริกเกียรติ อินทรีย์
10. เสนาปัด (ชาตินี้เป็น “นกกระจอก”) ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายปิยชาติ วี

ราบริน

11. นายไพรัช สุทธชกุล ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายประวัติ สุทธิสิน
12. นายสวัสดิ์ สุราษฎร์ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายมานัส อยู่รุ่งเรือง
13. นายจรรยา สมมา ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายไพฑูรย์ สุทธาเจริญ
14. นายวิเชียร พัฒนะพงศ์พิบูลย์ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายกนก รัตนกวี
15. นางประนอม ชมพู ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายดวงเจริญ สิมพรรณา
16. สาธุเจ้าศรีจันทร์ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า สาธุเจ้าโอสถ โสภาโส
17. สาธุเจ้าสุคคาหรือสุคดาว ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเศกสรรค์ ปัง

กะโร

18. สาธุเจ้าจันตะ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า สาธุเจ้าหนู โสนันโท
19. สาธุเจ้าบุญเล้ง ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า สาธุเจ้าประสพ เตมิโย
20. นายสุภาพ หงส์สามสิบเจ็ด ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายจักรินทร์ สีทองกล้า
21. นางลัดดา สิทธิวุฒิ ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นางละเอียด ศิริวันนา
22. นายสมศักดิ์ ชโลธร ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสนธิชัย ทะนะโกวิท
23. นายนิคม เกียรตินิยมดี ภพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 -2885) มีชื่อว่า นายธวัช เอื้ออารีย์

24. นายสมศักดิ์ เขียวสลับ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสาคร ทับทิมศรี
25. นายนคร ชื่นชม ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 885) มีชื่อว่า นายอรรณพ พันธนา
26. นายวีระพันธ์ วรรณรัตน์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสนั่น แก้วประยูร
27. นายสุรศักดิ์ ลาตบัวขาว ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายธนะวัฒน์ มหาพิชัย
28. นายวัชรินทร์ สกฤชิต ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายดำรงค์ มหันตภาค
29. เป็นทหารชื่อ พิชิต ร่มโกมินทร์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 -2885) มีชื่อว่า นายชาญชัย ลุ่มโพธิ์

กาย

30. นายพยนต์ พุทธิรักษา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายคำเกิง มุ่งมานิตย์
31. เป็นทหารชื่อนิพนธ์ ปุยะกุล ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายพิเชษฐ สุขสักชี
32. นายบรรพต คชชะ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายหาญณรงค์ ขูใจ
33. นายชูชีพ ใจมั่น ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายประยูร อมรวัน
34. นายชูเกียรติ เตังไตรสรณ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายก้องเกียรติ เจริญเวช
35. นางสาวภาพ ธิติกุล ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายอรรณพ มณีพวง
36. นายพิน อินป่าต๊ะ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายขรรชัย ยังประพนธ์
37. นายจกกล คชวิเชียร ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสุจิตต์ ตรีบงกช
38. นางวิรัตน์ จันทรโต ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นางแจ่มจันทร์ ยอดคุณนา
39. นายเชย จันทรโต ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายปรีชา ยอดคุณนา
40. นายวัชร จันทรโต ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายประพนธ์ ยอดคุณนา

(38-40) คือ นางวิรัตน์ นายเชย และนายวัชร จันทรโต จะได้เกิดมาเป็นมนุษย์ และชื่อนี้ จะต้องทำบุญทำทาน รักษาศีล และจะต้องได้รับการโอโหสิกรรมจาก ท่านสาธุเจ้าอินทวัน วัดบุญยืน อ.สา จ.น่าน เสียก่อน)

- 41.นางสุภาพร จันทรน้อย ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางอาวรรณ กันผล
42. นางกิงกาญจน์ ไชยมงคล ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางอารีรัตน์ มหาผล
- 43.นางปณิธาน วรรณสีโส ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางอำพาพันธ์ บุรณะสิน
44. นางบัวถิน เดชนันท์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางอานวยพร กัณธศีล
- 45.นางสุรางค์ จันทรตราฐ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางชูศรี วงศ์นรินทร์
46. นางพิกุล จินะสิทธิ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางสาวหาญใจจริง
- 47.นางทิวาพร ดั่งประเสริฐ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางสาวธีรา รุ่งเรืองเดช
48. นางวรรัตน์ จินใจ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางสุนิย์รัตน์ หมั่นประคอง
49. นายจัญญ ประวัง ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสุนทร แสนสะอาด
50. นางสาวณิ หงส์เงิน ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางพาวินิ สุตสาคร

ฝ่ายชาวบ้านชาวเมือง

51. นายศรีวรรณ พุแสง ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายทัศน เสม่าจันทร์
52. นายทรงธรรม จันกัน ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายวิสัย สว่างชมภู
53. นายวุฒิชัย มาทะวงศ์ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายภาณุมาศ พุทสสิทธิ
54. เป็นทหารหญิงชื่อจินตนา ทองศิริ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสมชาย ศรี
สถิตย์
55. นางถมยา วงศ์บุญ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 885) มีชื่อว่า นายปลื้มจิตติ สิงห์ ไกรวิน
56. นางธีรารัตน์ ธรรมมิกรัตนเกษม ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางวรสิทธิ ยาเสนา
57. นายอาจหาญ มากมูล ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายส่งศักดิ์ สุทธิวรรณ
58. เป็นทหารชื่อสำเภา พ่วงไพบูลย์ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่านายคะนองว่องไว
- 59.นางเตือนใจ สุรยศ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายศิลปชัย ทองสองสี
60. นายวรเทพ ราชภัณฑ์ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายวีระพงศ์ ผสมสาร
61. นายเปีย เกิดเป็น “ปลาหู” อยู่อำเภอไทย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายปรากฏ
พูนพิศ
62. นายรูป เกิดเป็น “ปลาหู” อยู่อำเภอไทย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายวิญญู พูน
พิศ
63. นายทบ เกิดเป็น “ปลาหู” อยู่อำเภอไทย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายเริงฤทธิ์ พูน
พิศ
64. นายนวล เกิดเป็น “ปลาหู” อยู่อำเภอไทย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นายสบาย
พูนพิศ
- (หมายเลข 61 - 64 ทั้งหมดนี้ได้อธิฐานร่วมกันไปทุกภพทุกชาติ)
- 65.นายสุทิน มุลทรัพย์ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายมนูญ แก้วบัวจริง
66. ท่านสาธุเจ้าอินทวัน วิริยธรรมโม ปัจจุบัน - ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2780 - 2885) มีชื่อว่าท่านสาธุ
เจ้าวิเชียร จันทังสี (และบ้านเมืองสมัยนั้นจะให้ราชทินนามใหม่ว่า “ท่านสาธุเจ้าราช ศีลาจารย์)
67. นายอำนวย ปิยะพันธ์ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายคุณวุฒิ เอื้อคำมี
68. เป็นทหารชื่อ อรรถพล พรพานิช ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายวัลลพ นามทอง
พันธ์
69. นายจักรกฤษณ์ นิมิตรสิทธิชัย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายเคนทร์ หล้า
สมปอง
70. เป็นทหารชื่อ คำเบา มีบุญ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายวรราช สิทธิปัญญา
71. เป็นทหารหญิงชื่อ อุบล พงศ์ศิริ ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่านายวัจน วัฒนาคม
72. นางมณฑกาญจน์ อัสวโกมนกุล ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายกิตติ ศิริภาคย์
73. นายวีระ กิตติวิทยากุล ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 -2885) มีชื่อว่า นายประพจน์ ประกอบบุญ
74. นายณรงค์ คำทราย ภูชาตติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายอวยชัย สัจจะพันธ์

75. นายรณภูมิ มีโพธิ์สม ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายเลอสรณ์ โสวิสุทธิ์
76. นายรอด กันเกตุ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 -2885) มีชื่อว่า นายบุญยัง คำสั่งสม
77. นางมยุรี กันเกตุ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายโกเมนทร์ คำสั่งสม
78. นายยุพล แสงวงศ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายพูนเพิ่มวิริยา
79. นายเจือ นวลเชิด ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายสนธยา ชูแก้ว
80. นายสุธีรพงศ์ พุทธชู ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายธนา เครือเถาว์
81. นายประจักษ์ พุฒนา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายทิพากร ชันตยาภรณ์
82. นายสุทัศน์ ปันสอน ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายรังสรรค์ แสงพรรณนา
83. นางจัน หล้าเอ้ย ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางศรีวรรณ ชูพุทธา
84. นางก้อง หล้าเอ้ย ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายประมินทร์ ชูพุทธา
85. นางขจร สุใจจา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า นางฉันทนา ร่วมบุญ
86. นายศรีมูล สุใจจา หรือสุใจยา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายเกริกชัย ร่วมบุญ
87. นางพรทิพย์ สุใจจา หรือสุใจยา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นางไข่ ร่วมบุญ
88. ท่านสาธุเจ้า บุญสารโสภิต ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอำนาจ ปิยะธัมโม
89. นายอาคม โสติพันธ์ชัย ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายคณอินทร์พูนเพิ่ม
90. ท่านสาธุเจ้า อำพร ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศักดิ์ชัย ธัมภีร์ปัญญา
91. ท่านสาธุเจ้าพรหม วีระสุนทร ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า เลอสรณ์ สุจิตตโต (หรือบ้านเมืองจะให้ชื่อใหม่ว่า “ท่านสาธุเจ้าญาณสิทธิธำรง”)
 92. นายนที เทียนสมบุรณ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายไพฑูรย์ ว่องไว
 93. นายวิโรจน์ รวณคำ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 -2885) มีชื่อว่า นายเอกรัฐ ชัดเจน
 94. ท่านสาธุเจ้ารัตน ญาณประดิษฐ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า ปราโมทย์ โฆษโก (หรือบ้านเมืองจะให้ชื่อใหม่ว่า “ท่านสาธุเจ้าโฆษิตธรรมคุณ”)
 95. นายเปลี่ยน นามวงศ์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายช่วงโชติ อานันทก้อง
 96. นายสวัสดิ์ ดารารัตน์ ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายจักรวาลคุณากร
 97. นายอิสสระ เจียวิริยะบุญญา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายหาญชัย สุมิตโต
 98. นายวันชัย คำป่าแลว ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายไพฑูรย์ บุญมาสานิตย์
 99. นายธีรพงศ์ ไกรนรา ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายธีระชาติ แคว้นวนา
 100. นายประดิษฐ์ หนองท้าว ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายชัชวรินทร์ เครือมาศ
 101. นายบุญมี สายทอง ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785 - 2885) มีชื่อว่า นายโกเมนทร์ รัตนถาวร
 102. ท่านสาธุเจ้าเคน อัดถกโม ภูพชาติต่อไป (พ.ศ. 2785-2885) มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า อุกฤษ สุ่มังคโล (หรือบ้านเมืองจะให้ชื่อใหม่ว่า “ท่านสาธุ เจ้าราชวรลัการ”)

“นี่แหละ เป็นอย่างนี้” จากนั้น ท้าวมหินทราทอระเทพ หรือลุงเสาร์ ก็ได้ บอกถึงเรื่องของบุญและบาปหรือ กุศลกรรมและอกุศลกรรมที่ได้ทำไว้ใน อดีตชาติของแต่ละคน โดยเฉพาะเรื่องอกุศลกรรมที่ได้ทำไว้ในอดีตชาติที่มีต่อ ๆ กันมาว่าจะมากระทบเอาชาตินี้อย่างไร และจะต้องแก้ไขอย่างไร เป็นต้น ซึ่งเรื่องนี้ ถ้าหากว่าบุคคลที่มีชื่อเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีความสนใจอย่างไร ก็ให้ติดต่อมาทางผม (ไพศาล) จะพิจารณาบอก

เ ปื น ร า ย ๆ ไ ป)

ส่วนพระสงฆ์ที่ยังไม่หมดเชื้อเกิดก็ต้องมาเกิดจนถึงชาตินั้น ก็จะเข้าสู่พระนิพพานกันหมดสิ้นคือจะเข้าสู่พระนิพพาน หลังจากพระสงฆ์เหล่านี้ เป็นผู้ริเริ่มในการพัฒนาก่อสร้างบูรณปฏิสังขรณ์วัดพระธาตุช้างค้ำเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยจะมาเป็นพระภิกษุสงฆ์เพื่อมาสะสมปฏิบัติธรรมให้กิเลสเบาบาง หรือ หมดสิ้นไป โดยจะเกิดในสมัยนั้นมีชื่อย่างดังนี้..

1. ท่านสาธุเจ้าบุญชู ธรรมสาโร ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าครูบาเจ้าอริยะ อริยะวังโส และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่ พระนิพพานในเดือน 4 เหนือ ออก 15 ค่ำ ปี พ.ศ. 2495
2. ท่านสาธุเจ้าพรศักดิ์ บัณฑิตฐ์คุณาธาร ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าครูบาเจ้าสิทธิ อภิวงโส และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพาน ในเดือน 6 เหนือ ออก 15 ค่ำ พ.ศ. 2900
3. ท่านสาธุเจ้ากาน สุปัญญ ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าครูบาเจ้า พุทธิวงศ์ ธรรมโชโต และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 8 เหนือ แรม 8 ค่ำ ปี พ.ศ. 2907
4. ท่านสาธุเจ้าเกตุ สิริวัฒน ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ครูบาฯ ธรรมชัย มหาวโณ และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 7 เหนือ ขึ้น 15 ค่ำ ปี พ.ศ. 2906
5. ท่านสาธุเจ้าสายบัว จันทสาโร ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ครูบาฯ อภิวงค์ อภิวงโส และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 11 เหนือ แรม 8 ค่ำ ปี พ.ศ. 2910
6. ท่านสาธุเจ้าเรวัตร สีสวัฒน ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ครูบาเจ้าญาณนะ ญาณฐะโร และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 5 เหนือ แรม 13 ค่ำ ปี พ.ศ. 2903
7. ท่านสาธุเจ้าชาลี อัตถกาม ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ครูบาเจ้าธรรมมา ธรรมทินโน และจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 8 เหนือ ออก 8 ค่ำ ปี พ.ศ. 2904
8. ท่านสาธุเจ้าศรีจันทร์ บุญญะระโต ภพชาตินั้นจะมีชื่อว่า ครูบาเจ้าอินทจักร อินทจักโกและจะดับขันธหมดเชื้อเกิดเข้าสู่พระนิพพานในเดือน 9 (เหนือ) ออก 15 ค่ำ ปี พ.ศ. 2905 (พระภิกษุตั้งที่กล่าวนามมานี้ทั้ง 8 ท่านเป็น พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบทั้งนั้น)

“เฮ้อ...ตัวข้าก็ขอส่งไปในวาระนี้ยามนี้อยู่ 2-3 อย่าง คือ

เรื่องที่เล่ามาตั้งแต่ต้นจนจบทั้งหมดก็มีเพียงเท่านี้ ก็ขอให้ไพศาลจำไว้ให้ดี อย่าลืมนะ ผมนายไพศาลก็รับคำไว้

ลุงเสาร์พูดต่อไปว่า “และเรื่องนี้เมื่อรับรู้รับทราบไปแล้ว เมื่อไปถึงโลก มนุษย์แล้วก็ขอให้จดจำไว้ อย่างเพิ่งเปิดเผยให้ใครทราบ จนกว่าจะพบกับ ท่านสาธุเจ้าพรศักดิ์ บัณฑิตคุณาธาร เสียก่อนแล้วค่อยบอก

เรื่องนี้ให้โลกมนุษย์ ได้ทราบ ซึ่งนับจากนี้ไปไม่ถึง 2 ปี ก็จะได้พบกันแล้ว เมื่อพบกับก็บอกกล่าวให้ เขย วิว รัตน์ วัชระ และ **พระพรศักดิ์ บัณฑิตคุณาธาร** นำข้าวตอกดอกไม้ ธูปเทียนมาสุมา (อธิษฐานกรรม) คารวะ กระทำกันในบริเวณวัดหรือบริเวณพระธาตุฯ แล้วเทวโลกก็จะได้อนุโมทนาด้วยกับเรื่องนี้”

และเรื่องนี้เมื่อเผยแพร่ออกไป ก็อย่าให้คนไม่มีศีลธรรม ไม่รู้หลักธรรมได้รู้ เพราะอะไร ก็เพราะเขา เหล่านั้นจะล่องละเมิดในเรื่องเหล่านี้ เห็นว่าเรื่องที่คนลุ่ม เล้ามาทั้งหมดนี้ไม่มีสาระ คนบาปหยาบช้า จะไม่รู้ เรื่องนี้ ไม่สนใจเรื่องนี้ และเขา จะล่องเกินเรื่องนี้ ด้วยกาย วาจา และใจ ซึ่งจะเป็นบาปกรรมกับคนที่ประมาท ใน เรื่องนี้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

หากแม้ว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดกับเรื่องนี้มีด้วยประการอันใดก็ดี ก็ขอมอบให้กับเจ้าอาวาสผู้ดูแลวัด ช้างค้ำนี้ในปัจจุบันและขอให้เจ้าอาวาสนำผล ประโยชน์อันนี้ให้เกิดกับวัดวาสนาหรือจะเป็นคติโลกก็ได้ ตัว ข้าฯ ก็ขอ อนุโมทนาด้วยอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเป็นการบุญกุศลจะทำบุญภายในวัดก็ขออุทิศ ส่วนบุญให้ตัวข้าฯ บ้าง

ในประการที่ 2 เรื่องของผู้ที่ได้ทำกรรมทำเวรไว้ก็คือ **เสนาปวน เสนาดวง เสนาสิน** ซึ่งเกิดมาชาตินี้ คือ **นางวิวรรณ์ จันทรโต นายเขย จันทรโต และนายวัชระ จันทรโต** ตามลำดับ ถ้าเป็นไปได้ก็ขอให้ผู้รู้ใน โลกมนุษย์คนใด คนหนึ่งหรือหลายๆ คนได้ช่วยกันนำเรื่องนี้ไปบอกกล่าวให้เขาได้ทราบถึงกรรม เวรของเขาที่เป็น อย่างนั้น เมื่อเขาได้รู้ แล้วก็ให้นำมาอธิษฐานต่อ “**ท่านสาธุเจ้าอินทวัน วิริยธรรมโม**” ที่วัดพระธาตุ ช้างค้ำ หรือวัดหลวงราชฐาน กลางเวียงนี้เพราะถ้าไม่ทำหรือไม่อธิษฐานต่อกัน กรรมเวรอันนี้ก็ต้อง ติดตาม กับเขาเหล่านี้ไปอีกหลายภพหลายชาติไม่มีที่สิ้นสุด

การอธิษฐาน ก็ให้ใช้น้ำขมิ้นส้มป่อย ดอกไม้ธูปเทียน มาคารวะแก่กัน และกันแล้วให้ ท่านสาธุเจ้า อินทวัน วิริยธรรมโม อธิษฐาน หยาดน้ำลงดิน บอกให้แม่ธรณีและโลกทั้ง 3 รู้รับรู้ทราบไว้ด้วย และขอให้ทำ ต่อหน้า “**ท่านสาธุเจ้าบุญชู กันตะสาโร**” “**ท่านสาธุเจ้าพรศักดิ์ บัณฑิตคุณาธาร**” “**สาธุเจ้ากาน สุปัญญ**” คือให้ท่านทั้ง 3 องค์เป็นประธานในการอธิษฐาน และรับรู้รับทราบไว้ด้วย

“เอ.. ข้าฯ จะบอกไปอีกอย่างหนึ่งก็คือ สำหรับตัวข้าฯ ลุงหนานเสาร์ อิงจาน หรือท่านท้าวหมื่นทรา ทอระเทพ ก็ยังไม่หมดเชื้อเกิด ก็ต้องไปเกิดใน โลกมนุษย์อีก ก็จะต้องไปเกิดในสมัยนั้นเช่นกัน คือ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2775 - 2885 โดยจะได้มาเกิดเป็น “พ่อครัว” ช่วยทำกับข้าวและเป็น “สะหล่า - นายช่าง” ไปในตัว โดยจะมาเกิดในชาตินั้นจะมีชื่อว่า “**นายทรงศักดิ์ สุจริตรธรรม**”

ส่วนท่านพญาเจ้าภูแข่ง พระเจ้าสารผาสุม พระเจ้าสุริยะพงศ์เลิดเดช พระเจ้านันทวรเดช เจ้า มหาพรหมสุรธาตา เป็นต้น ผู้ซึ่งได้สืบต่อการสร้าง วัดหลวงราชฐานกลางเวียงหรือวัดพระธาตุช้างค้ำก็จะมา เป็นบุคคลสำคัญในการ ก่อสร้างบูรณะพระธาตุช้างค้ำเช่นกัน โดยจะมาครองเมืองน่านอีกครั้งหนึ่งโดยจะมี ชื่อ ว่าดังนี้

1. ท่านพญาเจ้าภูแข่ง ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785 - 2885) จะได้ชื่อว่า นายบดินทร์ แสงสุธรรม
2. ท่านพญาเจ้าสารผาสุม ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785-2885) จะได้ชื่อว่า นายอารักษ์ คุณาธรรมมา (คนๆ นี้จะเป็นรองของพญาเจ้าภูแข่ง หรือ นายบดินทร์ แสงสุธรรม)
3. พญาเจ้าสุมนเทวราช ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785 - 2885) จะได้ชื่อว่า นายอภิรักษ์ โชติจันทร์

4. พญาอนันตวรเดช ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785 - 2385) จะได้ชื่อว่า นายคมสันต์ สุทธาไชย
5. พญาเจ้าสุริยพงศ์เลิศเดช ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785 - 2885) จะได้ชื่อนายสุบรรณ พุทธาพงศ์
6. พญาเจ้ามหาพรหมสุรธาดา ภพชาติสมัยนั้น (พ.ศ. 2785 - 885) จะได้ชื่อว่า นายเกรียงไกร ศิริสังฆะ

ส่วนคนอื่น ๆ นอกจากนี้ ที่ได้สร้างบุญใหม่กับวัดพระธาตุช้างค้ำใน ปัจจุบัน ต่อไปก็จะได้มาช่วยกัน บูรณะวัดวาอารามในสมัยนั้นเช่นกัน เช่น พ่อเจ้าพรหม ณ น่าน แม่ดาวเรือง ณ น่าน เจ้าคำพร หรือคำนพ ณ น่าน แม่บุญตุ้ม ณ น่าน โดยจะเกิดมาดังต่อไปนี้

1. พ่อเจ้ามหาพรหม จะเกิดมาชื่อว่า นายสิทธิศักดิ์ แสงสุธรรม
 2. แม่ดาวเรือง ณ น่าน จะเกิดมาชื่อว่า นางดาราวรรณ แสงสุธรรม
 3. เจ้าคำพร หรือคำนพ ณ น่าน จะเกิดมาชื่อว่า นายอำนาจ โชติจันทร์
 4. แม่บุญตุ้ม ณ น่าน จะเกิดมาชื่อว่า นางสุนทรี โชติจันทร์
- (โดยเจ้าคำพรและแม่บุญตุ้ม จะเกิดมาเป็นลูกของพญาเจ้าสุเมธเทวราชหรือ นายอภิรักษ์ โชติจันทร์)
- “เอาละ เรื่องที่เล่าก็มีเพียงเท่านั้น” ลุงเสาร์บอกกับผม
- “ไพศาล พอจะจำได้ไหม” “
- จำได้ แต่จำไม่หมด” ผมพูดขึ้น

พญาพิงคราชบอกว่า “ไม่เป็นไร ถ้าจำไม่หมดหรือจำไม่ได้ เพียงไปขอพรจากครูบาหลวง ฝ่ายหิน และ ครูบาอินทิลนะ...”

ครูบาคันธาและพญาพิงคราช ก็ได้พูดขึ้นเป็นคำถาม ถามถึงสาระ ทุกข์สุขกับท้าวมหินทราทอระเทพ หรือลุงเสาร์เป็นระยะพอสมควร ครูบาคันธา จึงพูดว่า “มีเรื่องที่จะพบกับคนของข้าฯ จบแล้วหรือยัง”

ลุงเสาร์ตอบว่า “มีเพียงเท่านี้ขอรับ” “เมื่อจบแล้ว ข้าฯ จะขอพาไพศาลไปข้างหน้าอีก” ครูบา พูด

เมื่อคณะของผม (ไพศาล) ได้รู้าลุงเสาร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็เดินลงมา จากบ้านหรือมณฑปหลังนั้น มาข้างล่าง ก็ได้พบกับหมู่ผู้พิทักษ์วัดวาอารามในเขต ตัวเมืองน่าน ซึ่งยืนคอยอยู่ข้างล่างก็ได้ ทักทายกันตามสมควร

จากนั้น ครูบาคันธา พญาพิงคราช ก็ได้พาผมเดินจากที่นั้นมาประมาณ 5 วา แล้วก็หยุดนั่งสักครู่ก็ได้ ลอยปลิวขึ้นสูงไปอีกเป็นระยะเวลานานพอสมควร ก็ได้มาถึงบ้านเมืองอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งมีปราสาทหรือวิมานใหญ่ กว่าเก่า ประณีตพิสดารมาก ซึ่ง ณ ที่นั้นผมได้เคยมาหลายครั้งแล้ว คือผมจำได้ว่าสถานที่ แห่งนี้เป็นที่ที่อยู่ของ ครูบาหลวงวัดฝ่ายหิน เชียงใหม่ หรือครูบาอภัยสภาวะ และท่านครูบาอินทวงศ์ อินทวงโส วัดอินทิล ป่า ขาง ลำพูน นั่นเอง

เมื่อได้พบเห็นกันก็ได้ทักทายกันตามธรรมเนียม และท่านครูบาทั้งสองก็ได้ ให้พรแก่ผม เพื่อให้ผมจำ เรื่องราววัดพระธาตุช้างค้ำได้หมด ผมก็น้อมรับคำพร ที่ได้ให้ไว้แก่ผมด้วยความศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง

จากนั้น ครูปาคันธาและพญาพิงคราชก็ได้พาผมกลับในลักษณะลอยลง มาถึงที่แห่งหนึ่ง รู้สึกว่าจะมีความเย็น ซึ่ง ณ ที่แห่งนี้ผมสังเกตเห็นเป็นบ้านเมือง หนึ่งเช่นกัน บ้านเมืองนี้มีลักษณะคล้ายกันหมด คือเป็นบ้านทรงไทยธรรมดา มีความกว้างยาวหรือใหญ่กว่าศาลาหรือที่พักคนโดยสารสัก 3 เท่าตัว ท่านทั้งสอง ได้พาผมไปพูดคุยกับคนที่อยู่ในบ้านเหล่านั้น ซึ่งหลังหนึ่งก็จะมีคนอยู่ 1 คน ทุกๆ หลัง รวม 4 หลัง ก็คือคนที่เฝ้าบุญนั่นเอง ซึ่งในคืนนี้ผมก็ได้พบปะคนเฝ้าบุญของ แต่ละคนดังต่อไปนี้

1. คุณมนิรัตน์ สุขสงวน สำนักงานสรรพสามิต จ.ราชบุรี ศาลากลางจังหวัดราชบุรี
2. คุณประสิทธิ์ หม้อกรอง บ้านเลขที่ 156 หมู่ 1 ต. ยันตรโกศล ต. หุ่งกวาว อ. เมือง จ.แพร่
3. คุณภัทรา อัมพรพฤติ บ้านเลขที่ 74-76 ถนนอยู่ทอง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
4. คุณภูวนาถ (หญิง) ขยันกิจ ทำงานสถานธนานุบาล เทศบาลเมือง ถนนเจริญสุข ซอย 1 อ. เมือง จ. กำแพงเพชร (ซึ่งบุคคลทั้ง 4 ท่านนี้ ผมก็ได้เขียนจดหมายบอกไปแล้ว แต่ปัจจุบัน (พ.ศ. 2535) ผมยังไม่ได้รับ จดหมายจากเขาเหล่านั้นเลย)

เมื่อได้เรื่องราวมาพอสมควรแล้ว ท่านทั้งสองก็ได้พาผมกลับ กลับมาใน ลักษณะปลิวลงมาอย่างรวดเร็ว มาถึงที่ไหนก็ไม่ทราบ ผมก็ได้สะดุ้งตื่นขึ้นมาก็ได้ ค้นหาฬิกาเป็นเวลา ตี 5.30 น. ของวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2533

ส่วนผมก็ได้จดจำเรื่องราวต่าง ๆ ไว้ และได้ทำตามสัญญาของ ท้าว มหินทราทอระเทพทุกประการ และไม่ได้บอกให้ใครทราบเลย จนมาถึงวันที่ 23 กรกฎาคม 2535 ผมก็ได้มีโอกาสรู้จักกับท่านอาจารย์พรศักดิ์ บัณฑิตาคณาธารโร ที่วัดพระธาตุช้างค้ำ หลังจากได้ถามกันแล้วจึงทราบว่าท่านเป็นเจ้าของอาวาสและเป็น เจ้าคุณรองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ในพระราชทินนามว่า “พระโสภณธรรมวาที”

เมื่อพบกันแล้วผมก็ได้ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับลุงเสาร์หรือท้าวมหินทราฯ ไว้ คือได้เขียนเชิงบันทึกรีวิวเหล่านี้ ให้ผู้สนใจและเผยแพร่ให้แก่คนทั่วไป ได้รับรู้รับทราบ

“มังคละง์ นิมิตตัง” กล่าวยง์นิมิตก็มีเพียงเท่านี้

เขียนเชิงบันทึกเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม เสร็จวันที่ 9 สิงหาคม 2535 เวลา 18.10

ไพศาล แสนไชย เรียบเรียง เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2535 เสร็จวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535

วิรัตน์ พร้อมเพ็ญ เรียบเรียง 30 พฤศจิกายน 2535